EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 29.8.2006
KOM(2006) 468 lopullinen

2006/0158 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS

eurooppalaisesta valvontamääräyksestä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisissä esitutkintamenettelyissä

{SEC(2006)1079}
{SEC(2006)1080}

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. Ehdotuksen tausta

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Euroopan unionin tärkeimpiä tavoitteita on kehittää unionia vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvana alueena, jossa taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus.

Sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen että yleisten oikeusperiaatteiden mukaan tutkintavankeutta olisi pidettävä poikkeuksellisena toimenpiteenä, jonka sijasta olisi mahdollisuuksien mukaan turvauduttava ilman vapaudenmenetystä toteutettaviin valvontatoimiin.

Tätä nykyä EU:n kansalaiset, jotka eivät asu sen jäsenvaltion alueella, jossa heitä epäillään rikoksesta, joutuvat kuitenkin toisinaan tutkintavankeuteen tai ilman vapaudenmenetystä toteutettavien pitkäaikaisten valvontatoimien kohteeksi (heille) vieraassa ympäristössä. Tämä johtuu lähinnä jäsenvaltioiden välisten yhteyksien puuttumisesta sekä pakenemisen vaarasta. Silloin kun epäilty asuu maassa, jossa häntä epäillään rikoksesta, häneen sovelletaan vastaavassa tilanteessa yleensä lievempiä valvontatoimia. Häntä voidaan esimerkiksi vaatia ilmoittautumaan poliisiviranomaisille säännöllisesti tai hänet voidaan määrätä matkustuskieltoon.

Ulkomaalainen epäilty on yleensä heikommassa asemassa kuin epäilty, joka asuu kyseisessä maassa. Silloin kun epäilty ei asu maassa, jossa häntä epäillään rikoksesta, hänen yhteytensä perheeseen ja ystäviin häiriintyvät ainakin jossain määrin. Lisäksi on olemassa selkeä riski, että epäilty menettää tällaisessa tilanteessa myös työpaikkansa siksi, ettei voi palata asuinmaahansa oikeudenkäyntivaltion oikeusviranomaisen määräämän pakkokeinon (esimerkiksi matkustuskiellon) vuoksi. Yleensä ottaen on selkeästi olemassa riski siitä, että näihin kahteen ryhmään kuuluvia epäiltyjä kohdellaan eriarvoisesti. Tätä voidaan myös pitää esteenä henkilöiden vapaalle liikkuvuudelle unionissa.

Tutkintavankeudesta aiheutuu kustannuksia paitsi epäillylle myös asianomaisille viranomaisille. Tutkintavankeuden liiallinen tai tarpeeton käyttö tai sen liian pitkä kesto lisäävät myös vankiloiden ylikuormitusta, joka on jo kauan ollut vankeinhoitojärjestelmien ongelma monissa Euroopan maissa ja muodostaa vakavan esteen vankilaolojen parantamiselle.

Ongelma on siinä, että tutkintavankeuden eri vaihtoehtoja ja muita esitutkintaan liittyviä valvontatoimenpiteitä (esimerkiksi poliisille ilmoittautumista) ei voida nykyisin saattaa osaksi toisen valtion kansallista lainsäädäntöä eikä panna täytäntöön toisessa maassa, koska valtiot eivät tunnusta näissä asioissa tehtyjä ulkomaisia päätöksiä. Tämä tarkoittaa, että oikeus vapauteen ja syyttömyysolettama eivät toteudu täysimääräisesti kaikkialla Euroopan unionin alueella.

Toimeksianto laatia tämä puitepäätösehdotus eurooppalaisesta valvontamääräyksestä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisissä esitutkintamenettelyissä esitetään selkeästi marraskuussa 2000 hyväksytyssä toimenpideohjelmassa rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanosta (’vastavuoroista tunnustamista koskeva ohjelma’, toimenpide 10)[1]. Tampereella vuonna 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, että kehittämällä tuomioistuinten päätösten vastavuoroista tunnustamista

voitaisiin helpottaa viranomaisten välistä yhteistyötä ja parantaa yksilön oikeuksien oikeussuojaa. Tämän vuoksi Eurooppa-neuvosto katsoi, että vastavuoroisen tunnustamisen periaate on oikeudellisen yhteistyön kulmakivi niin siviili- kuin rikosoikeudellisissakin asioissa, ja sitä olisi sovellettava myös ennen oikeudenkäyntiä annettaviin määräyksiin. Ehdotus ilman vapaudenmenetystä toteutettavien esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroisesta tunnustamisesta sisältyy komission vuoden 2005 työohjelmaan (2005/JLS/035). Lisäksi se mainitaan yhtenä ensisijaisista toimista sekä Haagin ohjelmaa koskevassa komission tiedonannossa (2004)[2] että neuvoston ja komission toimintasuunnitelmassa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamiseen Euroopan unionissa tähtäävän Haagin ohjelman toteuttamiseksi (2005)[3].

Yleinen tausta

Vastavuoroista tunnustamista koskevassa ohjelmassa todetaan, että eräitä vastavuoroiseen tunnustamiseen liittyviä näkökohtia, mm. ennen oikeudenkäyntiä annettavia määräyksiä, ei ole toistaiseksi käsitelty kansainvälisellä tasolla. Tämä pitää edelleen paikkansa esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroisen tunnustamisen osalta.

Useiden tutkimusten mukaan tutkintavankeuteen liittyy kuitenkin Euroopan unionissa vakavia ongelmia. Perusoikeuksia käsittelevien riippumattomien asiantuntijoiden EU-verkosto toteaa perusoikeuksien tilaa EU:ssa ja sen jäsenvaltioissa koskevassa vuoden 2002 raportissa, että Euroopan neuvoston esittämien tilastotietojen mukaan esitutkintavankien määrä on monissa jäsenvaltioissa varsin suuri. Lisäksi komissio laati vuonna 2003 puheenjohtajana toimineen Italian toimeksiannosta kyselylomakkeen, jossa jäsenvaltioilta pyydettiin tilastotietoja vankien ja myös tutkintavankien määrästä. Vastausten perusteella sekä tutkintavankien määrä 100 000 asukasta kohti että omien kansalaisten ja ulkomaalaisten vankien suhdeluku vaihtelee EU:n eri jäsenvaltioissa huomattavasti. Yleensä ottaen tutkintavankeuden käyttö näytti olevan lisääntymään päin.

Tässä yhteydessä on myös syytä todeta, että Euroopan parlamentti kehottaa Euroopan unionin perusoikeustilannetta koskevissa päätöslauselmissaan komissiota toteuttamaan eräisiin tutkintavankeutta ja sen vaihtoehtoja koskeviin kysymyksiin liittyviä toimenpiteitä. Vuonna 2001 Euroopan parlamentti vaati jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan tällä alalla rajoittamalla tutkintavankeuden käyttöä mahdollisimman paljon ja lopettamalla kokonaan alaikäisten säilöönoton lukuun ottamatta tilanteita, joissa se on ehdottoman välttämätöntä. Euroopan parlamentti kehotti neuvostoa hyväksymään puitepäätöksen prosessioikeutta koskevista yhteisistä vaatimuksista, esimerkiksi ennen oikeudenkäyntiä annettavia määräyksiä koskevista säännöistä, jotta voitaisiin varmistaa, että perusoikeuksien suoja toteutuu samantasoisena kaikkialla EU:ssa. Kehotus toistettiin seuraavana vuonna. Euroopan parlamentti katsoi vuonna 2002 antamassaan päätöslauselmassa, että jäsenvaltioiden on olennaisen tärkeää tarkastella tutkintavankeuteen liittyviä menettelyjä sen varmistamiseksi, ettei ihmisoikeuksia loukata, että tutkintavankeuden kesto ei ole tarpeettoman pitkä ja että vangitsemisen perusteluja tarkastellaan säännöllisesti uudelleen.

Euroopan neuvoston kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastainen komitea (CPT) korostaa vuonna 2003 laatimassaan kidutuksen torjunnan normeja koskevassa julkaisussa *The CPT standards*, että erityisesti tutkintavankilat ovat usein

---

1 EYVL C 12, 15.1.2001, s. 10.
2 KOM(2005) 184 lopullinen, s. 27.
3 EUVL C 198, 12.8.2005, s. 1 (s. 18, g kohta).

ylikuormitettuja. CPT:n mukaan tilannetta ei voida ratkaista pelkästään lisäämällä vankeinhoitolaitoksen määrärahoja. Sen sijaan on tarkasteltava uudelleen tutkintavankeutta koskevaa voimassa olevaa lainsäädäntöä ja käytänteitä. Ongelma on niin vakava, että sen ratkaisemiseksi olisi tehtävä yhteistyötä unionin tasolla.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

Kuten jo todettiin, tätä nykyä ei ole olemassa kansainvälisiä säädöksiä, joiden nojalla esitutkintaan liittyvät valvontatoimet voitaisiin siirtää jäsenvaltiosta toiseen.

Jos EU:n tasolla halutaan ottaa käyttöön esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroista tunnustamista koskeva järjestelmä, on otettava huomioon tutkintavankeutta koskeva yleinen oikeudellinen kehys. Tämä johtuu myös Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklaan sisältyvistä vaatimuksista.

Kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat ratifioineet sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen että kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen. Tämän perusteella niiden tulee noudattaa näiden sopimusten määräyksiä oikeudesta vapauteen, syyttömyysolettamasta ja vangitsemisperusteiden laillisuudesta sekä siitä, millä viranomaisilla on oikeus tehdä vangitsemispäätös. Vangitulla on myös oikeus vaatia, että tuomioistuin tutkii vangitsemisen laillisuuden, ja viranomaisten on noudatettava esitutkintamenettelyn eri vaiheisiin sovellettavia ohjeellisia määräaikoja.

Edellä mainituissa kansainvälisissä sopimuksissa määrätään myös, että henkilöltä voidaan riistää hänen vapautensa, jos on syytä epäillä hänen syyllistyneen rikokseen, ja että vangitsemiseen on oltava yksi tai useampi erityinen syy, jotka liittyvät rikoksenuusimiseen, todisteiden hävittämiseen ja pakenemiseen. Lisäksi henkilön vapauttamiselle esitutkinnan aikana voidaan asettaa ehdoksi takeiden antaminen siitä, että asianomainen saapuu oikeudenkäyntiin.

On kuitenkin huomattava, että näissä kansainvälisissä sopimuksissa ei ole määräyksiä siitä, milloin epäilty on määrättävä tutkintavankeuteen sen perusteella, millainen seuraamus kyseessä olevasta rikoksesta voidaan määrätä. Tällaisista rangaistuskynnyksistä säädetään jäsenvaltioiden kansallisissa lainsäädännöissä, minkä vuoksi ne vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen. Joissakin jäsenvaltioissa ei tutkintavankeutta koskevaa päätöstä tehtäessä oteta lainkaan huomioon sitä, millainen rangaistus kyseisestä rikoksesta voidaan määrätä. Toisissa jäsenvaltioissa taas epäilty voidaan määrätä tutkintavankeuteen riippumatta siitä, millainen seuraamus kyseisestä rikoksesta voidaan langettaa, silloin kun hänellä ei ole vakinaista asuinpaikkaa kyseisen jäsenvaltion alueella ja on olemassa pakenemisen vaara, ja vaikka tutkintavankeuteen määräämisen raja olisi muutoin selvästi korkeampi.

Joissakin jäsenvaltioissa ilman vapaudenmenetetystä toteutettavia esitutkintaan liittyviä valvontatoimia määrätään lievemmin perustein kuin tutkintavankeutta. Ilman vapaudenmenetystä toteutettaviin toimiin pätevät kuitenkin samat perusperiaatteet kuin tutkintavankeuteenkin. Oikeasuhteisuuden periaate edellyttää muun muassa, että pakkokeinoja käytetään vain silloin kun ne ovat ehdottoman välttämättömiä ja vain niin pitkään kuin niitä tarvitaan.

Todettakoon lopuksi, että Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ei ole montaakaan määräystä, joissa edes epäsuorasti olisi puhe rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta ja muista

valtioiden rajat ylittävistä kysymyksistä. Yksi tällainen määräys on kuitenkin ihmisoikeussopimuksen 5 artiklan 1 kohta, jonka mukaan henkilö voidaan pidättää, ”jos on ryhdytty toimiin hänen karkottamisekseen tai luovuttamisekseen”. Tämä johtuu siitä, että ihmisoikeussopimusta ei ole laadittu Euroopan neuvoston jäsenvaltioista muodostuvaa yhteistä oikeusaluetta silmällä pitäen, vaan sen tarkoituksena on määritellä vähimmäisnormit, joita voidaan soveltaa eri jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmissä.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Tämän neuvoston puitepäätöstä koskevan ehdotuksen yleistavoitteena on vahvistaa oikeutta vapauteen ja syyttömyysolettamaan kaikkialla Euroopan unionissa ja edistää kaikkien kansalaisten tasa-arvoista kohtelua *yhteisellä* vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella.

Tavoite vastaa Eurooppa-neuvoston 5. marraskuuta 2004 hyväksymää Haagin ohjelmaa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittamiseksi Euroopan unionissa. Haagin ohjelmassa todetaan mm., että vapautta ja oikeutta olisikin tästedes pidettävä jakamattomana kokonaisuutena koko unionin alueella.

On syytä korostaa, että tämä puitepäätösehdotus on osa rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroista tunnustamista koskevaa ohjelmaa, jota Haagin ohjelman mukaan olisi täydennettävä. Vastavuoroista tunnustamista koskevassa ohjelmassa mainitaan tiettyjä tunnustamiseen liittyviä toimenpiteitä. Ohjelman toimenpiteitä ei voida erottaa toisistaan, sillä ne on suunniteltu niin, että ne vaikuttavat toisiinsa. Tämän ehdotuksen yhteydessä olisi otettava huomioon erityisesti komission ehdotus neuvoston puitepäätökseksi eräistä rikosoikeudellisissa menettelyissä Euroopan unionin alueella noudatettavista oikeuksista (2004)[4], jossa säädetään mm. oikeudesta oikeudelliseen neuvontaan ja tulkkaukseen.

2. Kuulemiset ja vaikutusten arviointi

Intressitahojen kuuleminen

Kuulemisprosessi aloitettiin laatimalla kyselylomake, jonka avulla haluttiin selvittää, millaisia jäsenvaltioiden yhteistyötä haittaavia esteitä mahdollisesti ilmenee tutkintavankeutta ja sen vaihtoehtoja koskevien kysymysten yhteydessä. Kysymykset koskivat tutkintavankeuden laillisia perusteita eli mm. sitä, onko käytössä jokin (kyseisestä rikoksesta määrättävään seuraamukseen liittyvä) kynnys, jonka avulla epäillyn määrääminen tutkintavankeuteen voidaan perustella; tutkintavankeuden enimmäiskestoa; tutkintavankeuden perusteita (epäilyksen aste ja ns. erityiset syyt); katsotaanko, että vakavista rikoksista epäillyt henkilöt olisi määrättävä tutkintavankeuteen; tutkintavankeuden eri vaihtoehtoja; onko esitutkinnan yhteydessä määrättyyn valvontatoimenpiteeseen liittyvän velvoitteen rikkominen rikos; alalla toimivaltaisia viranomaisia; sekä tutkintavankien jakautumista eri ryhmiin ja heidän kohteluaan. Kyselyyn vastasivat kaikki EU:n silloiset 15 jäsenvaltiota. Vastausten pohjalta laadittu asiakirja jaettiin kaikille jäsenvaltioille.

Lisäksi komissio laati kyselyyn saatujen vastausten pohjalta ns. keskusteluasiakirjan, joka toimitettiin EU:n eri jäsenvaltioissa toimiville alan asiantuntijoille (ja silloisille ehdokasmaille). Keskusteluasiakirjassa ehdotetaan mm., että olisi otettava käyttöön ns. ”eurooppalainen ilmoittautumismääräys” ilman vapaudenmenetystä toteutettavana esitutkintaan liittyvänä

[4] KOM(2004) 328 lopullinen.

valvontatoimena. Lisäksi keskusteluasiakirjassa pohditaan tutkintavankeutta koskevien toimenpiteiden rajoituksia ja mahdollisuuksia yleensä.

Suunnitellun säädöksen soveltamisalan määrittämistä varten kutsuttiin koolle ensimmäinen asiantuntijakokous, joka pidettiin Brysselissä 12. toukokuuta 2003. Monet asiantuntijat, joihin kuului myös valtiosta riippumattomien järjestöjen edustajia, oli kutsuttu yksityishenkilöinä, osa taas oli paikalla jäsenvaltioiden edustajina. Kokoukseen osallistui myös Eurojustin edustaja. Kokouksessa keskusteltiin tutkintavankeuteen ja sen vaihtoehtoihin liittyvistä näkökohdista sekä erityisesti eurooppalaista ilmoittautumismääräystä koskevasta komission ehdotuksesta. Kokouksen ja sen jälkeen käytyjen keskustelujen tuloksena päätettiin keskittyä ilman vapaudenmenetystä toteutettavien esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroiseen tunnustamiseen ja jättää toistaiseksi sivuun menettelytakeet (joita käsitellään erillisessä vihreässä kirjassa) ja vangitsemisen edellytykset.

Komissio hyväksyi 17. elokuuta 2004 vihreän kirjan ilman vapaudenmenetystä toteutettavien esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroisesta tunnustamisesta[5] sekä siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan[6], joissa otetaan kattavasti huomioon ensimmäisen (valmistelevan) asiantuntijakokouksen tulokset sekä edellä mainittuun ensimmäiseen kyselylomakkeeseen saadut vastaukset. Yhteenveto vastauksista, jotka koskevat muun muassa valvontatoimia (vaihtoehtoina tutkintavankeudelle) sekä velvoitteiden laiminlyönnin vuoksi määrättäviä seuraamuksia (vastavuoroista tunnustamista koskevan ohjelman toimenpiteen 9 mukaisesti), esitetään vihreään kirjaan liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan liitteessä 2. Valmisteluasiakirjan liitteessä 3 esitetään lisäksi yhteenveto jäsenvaltioiden ja silloisten 10 ehdokasmaan vastaukset vankien (myös tutkintavankien) määrää koskevaan kyselyyn, jonka komissio laati vuonna 2003 puheenjohtajana toimineen Italian toimeksiannosta (ks. edellä).

Komissiolla oli vihreän kirjan laatimisessa apuna myös tutkintavankeutta käsittelevän Euroopan neuvoston asiantuntijatyöryhmän (PC-DC) asiakirjoja (komissio on työryhmässä mukana tarkkailijana) ja erityisesti kysely tutkintavankeutta koskevasta jäsenvaltioiden lainsäädännöstä ja viranomaiskäytänteistä sekä analyysi kyselyyn saaduista vastauksista.

Vihreässä kirjassa esitetyistä kysymyksistä keskusteltiin toisessa asiantuntijakokouksessa 4.–5. marraskuuta 2004. Tarkasteltuaan vihreään kirjaan saatuja kirjallisia kommentteja[7] komissio järjesti kolmannen asiantuntijakokouksen 8. huhtikuuta 2005. Edistääkseen asian käsittelyä komission yksiköt olivat laatineet keskustelun pohjaksi valmisteluasiakirjan kokouksen osanottajille (jäsenvaltioiden, valtiosta riippumattomien järjestöjen sekä kansainvälisten organisaatioiden edustajille ja oikeusalan ammattilaisille). Useimmat jäsenvaltiot katsoivat, että ilman vapaudenmenetystä toteutettaviin esitutkintaan liittyviin valvontatoimiin olisi järkevää soveltaa vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta. Eri mieltä oltiin kuitenkin säädöksen soveltamisalasta (tulisiko sen kattaa myös vähemmän vakavat rikokset, jotka eivät kuulu esimerkiksi eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan puitepäätöksen soveltamisalaan), kieltäytymisperusteista sekä siitä, olisiko päävastuu henkilön valvonnasta ja hänen siirtämisestään oikeudenkäyntivaltioon esitutkintaa varten valvontamääräyksen antaneella vai sen täytäntöönpanosta vastaavalla jäsenvaltiolla (olisiko käytettävä eurooppalaista pidätysmääräystä vai olisiko säädökseen sisällytettävä erillinen mekanismi).

---

5 KOM(2004) 562 lopullinen.

6 SEC(2004) 1046.

7 Saatavilla osoitteessa http://europa.eu.int/comm/justice_home/news/consulting_public/news_consulting_public_en.htm

Muutama jäsenvaltio asetti kuitenkin kyseenalaiseksi lisäarvon, jota tällaisesta uudesta EU-tason säädöksestä voitaisiin saada. Ne katsoivat, että säädöstä sovellettaisiin vain hyvin pieneen henkilöryhmään.

Vaikutusten arviointi

Tämän vuoksi komissio päätti hankkia ulkopuoliselta toimeksisaajalta lisää tilastotietoja tueksi arviolleen siitä, minkä verran lisäarvoa tätä alaa koskeva puitepäätös voisi tuoda. Kyseiset tiedot ovat saatavilla tämän ehdotuksen liitteenä olevassa vaikutusten arvioinnissa (http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm).

Lisäksi ulkopuolinen toimeksisaaja arvioi seuraavat viisi (komission esittämää) toimintamallia komission antamien suuntaviivojen ja vaikutusten arviointia koskevan komission käsikirjan (*Handbook on Impact Assessment*) pohjalta:

1. Ei tehdä mitään (tilanne pysyy ennallaan): Koska jäsenvaltiot eivät tätä nykyä tunnusta muissa maissa tehtyjä tuomioistuimen päätöksiä valvontatoimista, tilanteen säilyttäminen ennallaan johtaisi ainoastaan siihen, että epäillyn palauttamista oikeudenkäyntivaltioon säänneltäisiin (ainoastaan rajoitetuissa tapauksissa) eurooppalaisen pidätysmääräyksen avulla. Epäiltyä ei valvottaisi millään tavoin. Sovellettaisiin eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan puitepäätöksen soveltamisalaa ja kieltäytymisperusteita.

2. Annetaan uusi säädös esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroisesta tunnustamisesta: Jäsenvaltiot tunnustaisivat vastavuoroisesti esitutkintaan liittyvät valvontatoimet, ja niitä sovellettaisiin epäiltyyn hänen asuinvaltiossaan sen sijaan, että hän joutuisi tutkintavankeuteen tai häneen sovellettaisiin oikeudenkäyntivaltiossa jotakin lievempää pakkokeinoa. Säädöksen soveltamisalaa voitaisiin laajentaa niin, että se kattaisi myös vähemmän vakavat rikokset (joista määrättävä vankeusrangaistus jää alle eurooppalaisen pidätysmääräyksen yhteydessä sovellettavan yhden vuoden rangaistuskynnyksen). Kieltäytymisperusteita voitaisiin rajoittaa tiukemmin kuin eurooppalaisen pidätysmääräyksen yhteydessä. Lisäksi säädöksellä otettaisiin käyttöön erityinen palautusmekanismi, jonka avulla yhteistyöhaluton epäilty voitaisiin siirtää oikeudenkäyntivaltioon (siinä tapauksessa, että poissaolotuomion antaminen ei ole mahdollista). Palauttamisen määräaika olisi hyvin lyhyt.

3. Annetaan uusi säädös esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroisesta tunnustamisesta ja laajennetaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen soveltamisalaa kattamaan kaikki rikokset: Tähän vaihtoehtoon sisältyisi samoja osatekijöitä kuin 2. vaihtoehtoon. Ainoa ero on siinä, että erillistä palautusmekanismia ei otettaisi käyttöön. Yhteistyöhaluton epäilty olisi siirrettävä (takaisin) oikeudenkäyntivaltioon eurooppalaisen pidätysmääräyksen säännösten mukaisesti. Jotta soveltamisala kattaisi myös vähemmän vakavat rikokset (joista määrättävä vankeusrangaistus jää alle eurooppalaisen pidätysmääräyksen yhteydessä sovellettavan kynnyksen), olisi otettava käyttöön uusi ”soveltuvan rikoksen” luokka (esimerkiksi ”oikeuden pakoilu” eli valvontatoimeen liittyvän velvoitteen laiminlyönti tai oikeudenkäynnistä pois jääminen, jos läsnäoloa vaaditaan).

4. Yhteistyöohjelma: Muutama jäsenvaltio osallistuisi yhteistyötä

esitutkintamenettelyissä koskevaan kokeiluohjelmaan.

5. Eurotakuu: Tämä toimintamalli perustuu tehtävien jakamiseen pääasiaa käsittelevän tuomioistuimen ja epäillyn asuinvaltion tuomioistuimen välillä. Pääasiaa käsittelevä tuomioistuin antaa alustavan arvion siitä, voidaanko kyseisestä rikoksesta epäilty henkilö vapauttaa takuita vastaan. Jos vastaus on myönteinen, epäilty palautetaan asuinvaltioon, jonka tuomioistuin tekee lopullisen päätöksen väliaikaisesta vapauttamisesta. Asuinvaltio on vastuussa epäillyn palauttamisesta oikeudenkäyntivaltioon (jos se on tarpeen).

Näistä vaihtoehdoista asetetaan etusijalle toimintamalli nro 2): ”annetaan uusi säädös esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroisesta tunnustamisesta” (ja sisällytetään siihen erillinen palautusmekanismi). Näin voitaisiin varmistaa, että ne EU:n kansalaiset, jotka eivät asu sen jäsenvaltion alueella, jossa heitä epäillään rikoksesta, eivät joudu syrjinnän kohteeksi oikeudenkäyntivaltion esitutkintamenettelyissä. Tällä tavoin oikeus vapauteen ja syyttömyysolettama toteutuisivat kaikkialla unionissa. Tämä olisi alaa koskevien yleisten periaatteiden ja erityisesti oikeasuhteisuusperiaatteen mukaista, ja alentaisi lisäksi tutkintavankeudesta aiheutuvia kustannuksia.

Lisätietoja on saatavilla ulkopuolisen toimeksisaajan laatimassa vaikutusten arvioinnissa, ks.

http://europa.eu.int/comm/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

3. Ehdotukseen liittyvät oikeudelliset näkökohdat

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Eurooppalainen valvontamääräys on jonkin jäsenvaltion oikeusviranomaisen (eli tuomioistuimen, tuomarin, tutkintatuomarin tai yleisen syyttäjän) tekemä päätös, joka toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tunnustettava. Sen tarkoituksena on, että epäiltyyn voidaan soveltaa esitutkintaan liittyvää valvontatointa hänen omassa ympäristössään (asuinpaikka). Rangaistuskynnyksen kannalta eurooppalaista valvontamääräystä voidaan soveltaa aina kun epäilty voidaan määräyksen antavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan määrätä tutkintavankeuteen, riippumatta siitä, että rangaistuskynnykset vaihtelevat jäsenvaltioittain. Eurooppalainen valvontamääräys ei kuitenkaan ole pelkästään tutkintavankeuden vaihtoehto. Se voidaan antaa myös silloin kun kyseessä on rikos, jonka yhteydessä voidaan määrätä ainoastaan tutkintavankeutta lievempiä pakkokeinoja (esim. matkustuskielto) eli rangaistuskynnys voi olla alempi kuin tutkintavankeuden määräämisen yhteydessä.

Ehdotuksessa puitepäätökseksi ei velvoiteta oikeusviranomaisia antamaan eurooppalaista valvontamääräystä. Oikeusviranomainen ”voi” antaa määräyksen. Valittu sanamuoto kertoo, että määräyksen antava viranomainen ratkaisee itse, haluaako se käyttää tätä mahdollisuutta. Epäilty voi vaatia eurooppalaisen valvontamääräyksen antamista, mutta hänellä ei tarkkaan ottaen ole varsinaisesti oikeutta sen saamiseen. Määräyksen antavan viranomaisen on kuitenkin yleisen periaatteen mukaan aina arvioitava tapaukseen liittyviä tekijöitä ottaen huomioon oikeus vapauteen, syyttömyysolettama ja oikeasuhteisuuden periaate. Esitutkintaan liittyvän valvontatoimen soveltamista omassa asuinvaltiossa on todennäköisesti pidettävä epäillyn kannalta yleensä vähemmän rasittavana kuin valvontatoimen soveltamista siinä valtiossa, jossa

oletettu rikos on tapahtunut, puhumattakaan joutumisesta tutkintavankeuteen kyseisessä valtiossa.

Eurooppalaisen valvontamääräyksen nojalla epäillylle määrättäisiin yksi tai useampia velvoitteita, joiden tarkoituksena on vähentää kolmea ns. klassista riskiä, joiden perusteella tutkintavankeuteen määrääminen sallitaan kansallisessa lainsäädännössä, eli todisteiden hävittäminen, rikoksen uusiminen ja erityisesti pakenemisen vaara. Velvoitteet vastaavat tietyiltä osin tutkintavankeudesta annettuja Euroopan neuvoston suosituksia. Velvoitteet, joita valvontamääräyksen antava viranomainen voi määrätä epäillylle, ovat ”valinnaisia”, lukuun ottamatta i) velvoitetta olla tavoitettavissa oikeudenkäyntiä koskevan haasteen vastaanottamista varten (jos määräyksen antavan valtion lainsäädännön nojalla on mahdollista antaa poissaolotuomio, epäillyn ei kuitenkaan välttämättä tarvitse olla läsnä oikeudenkäynnissä) ja ii) velvoitetta olla estämättä asian oikeuskäsittelyä ja ryhtymättä rikollisiin toimiin. Myös muut (”valinnaiset”) velvoitteet vastaavat Euroopan neuvoston suosituksia ja kansallista lainsäädäntöä (mm. matkustuskielto, velvollisuus ilmoittautua poliisille, ulkonaliikkumiskielto ja kotiaresti).

Epäillyn asuinvaltio vastaa tämän valvonnasta ja on velvollinen raportoimaan velvoitteiden loukkauksista määräyksen antaneelle viranomaiselle, joka voi tarvittaessa päättää epäillyn pidättämisestä ja tämän siirtämisestä määräyksen antaneeseen valtioon. Määräykseen sovelletaan tiukkoja määräaikoja. Epäillyllä on oikeus esittää kantansa määräyksen antavalle viranomaiselle ennen määräyksen antamista. Tämän vaatimuksen toteuttamisessa voidaan hyödyntää videoneuvottelua[8] määräyksen antavan ja sen täytäntöönpanosta vastaavan valtion välillä. Siirtämismenettely on oikeassa suhteessa ehdotuksen tavoitteeseen eli tutkintavankeuden vähentämiseen mahdollisimman paljon, ja se on näin ollen yhteensopiva Euroopan ihmisoikeussopimuksen 5 artiklan 1 kohdan (ja erityisesti sen b alakohdan) määräysten kanssa).

Ehdotus perustuu periaatteessa siihen, että epäillyn asuinvaltiolla on velvollisuus panna täytäntöön oikeudenkäyntivaltion antama eurooppalainen valvontamääräys. Täytäntöönpanovaltio voi kuitenkin vedota eräisiin rajoitettuihin kieltäytymisperusteisiin.

Ehdotus edellyttää myös valvontamääräyksen antavien ja sen täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten suoria yhteyksiä.

Oikeusperusta

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 31 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohta.

[8] Keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä tehdyn yleissopimuksen (EYVL C 197, 12.7.2000, s. 3) 10 artiklassa määrätään jo kuulemisesta videokokouksen avulla.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Jäsenvaltiot eivät tätä nykyä tunnusta muissa maissa tehtyjä tuomioistuimen päätöksiä ilman vapaudenmenetystä toteutettavista esitutkintaan liittyvistä toimenpiteistä. Koska tällä alalla ei ole toteutettu yhteisiä toimia, jäsenvaltioiden olisi vastavuoroisen tunnustamisen edistämiseksi toteutettava toimia yksipuolisesti säätämällä tällaisten toimenpiteiden tunnustamisesta kansallisessa lainsäädännössään. Tällainen lähestymistapa tuskin tuottaisi tulosta, koska se edellyttäisi, että EU:n 25 jäsenvaltiota pystyisivät antamaan erikseen yhdenmukaisia kansallisia säännöksiä. Vaadittu yhdenmukaisuus (sekä sisällön että ajallisen soveltamisen osalta) toteutuu todennäköisemmin neuvoston puitepäätöksen muodossa toteutettavan yhteisen toiminnan avulla. Tässä puitepäätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Puitepäätös ei myöskään vaikuta Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 33 artiklan soveltamiseen.

Sääntelytavan valinta

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan b alakohtaan perustuva puitepäätös.

4. Talousarviovaikutukset

Ehdotetun puitepäätöksen toteuttaminen ei aiheuta ylimääräisiä toimintamenoja, jotka pitäisi kattaa jäsenvaltioiden tai Euroopan unionin talousarviosta.

2006/0158 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON PUITEPÄÄTÖS

eurooppalaisesta valvontamääräyksestä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välisissä esitutkintamenettelyissä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 31 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan sekä 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[9],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[10],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta.

(2) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien ja erityisesti niiden 36 kohdan mukaan vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta olisi sovellettava ennen oikeudenkäyntiä annettaviin määräyksiin. Valvontatoimien vastavuoroista tunnustamista käsitellään rikosoikeudellisten päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen täytäntöönpanoa koskevan toimenpideohjelman toimenpiteessä 10.

(3) Tässä puitepäätöksessä säädettyjen toimenpiteiden avulla olisi pyrittävä erityisesti vahvistamaan oikeutta vapauteen ja syyttömyysolettamaa kaikkialla Euroopan unionissa sekä varmistamaan jäsenvaltioiden välinen yhteistyö tilanteissa, joissa henkilöön sovelletaan esitutkintaan liittyviä velvoitteita tai valvontatoimia.

(4) Tutkintavankeuteen liittyy riski siitä, että epäiltyjä kohdellaan eri tavoin sen mukaan, asuvatko he oikeudenkäyntivaltiossa vai eivät: epäilty, joka ei asu siinä maassa, jossa häntä epäillään rikoksesta, saattaa joutua tutkintavankeuteen myös silloin kun sama riski ei koske vastaavassa tilanteessa olevaa maassa asuvaa epäiltyä. Tämä johtuu siitä, että edellä mainitun toisessa maassa asuvan epäillyn katsotaan voivan paeta oikeudenkäyntivaltiosta kotivaltioonsa ja estää siten asian oikeuskäsittelyn. Euroopan yhteisellä oikeusalueella, jossa ei ole sisärajoja, on tarpeen toteuttaa toimia sen varmistamiseksi, että epäiltyä, joka ei asu oikeudenkäyntivaltiossa, kohdellaan samalla tavoin kuin oikeudenkäyntivaltiossa asuvaa epäiltyä.

---

9 EUVL C XXX E, 00.00.0000, s. 000.

10 Lausunto annettu x. xxxx 000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(5) Jotta voitaisiin välttää tarpeettomat kustannukset ja hankaluudet, joita epäillyn siirtäminen esitutkintaa tai oikeudenkäyntiä varten saattaa aiheuttaa, jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää videoneuvottelua.

(6) Tämän puitepäätöksen soveltaminen ei saisi vaikuttaa eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdystä puitepäätöksestä 2002/584/YOS[11], kolmansien maiden esittämistä luovutuspyynnöistä eikä kansainvälisen rikostuomioistuimen perussäännöstä johtuviin velvoitteisiin. Se ei myöskään saisi estää täytäntöönpanosta vastaavaa jäsenvaltiota aloittamasta tai jatkamasta omia rikosoikeudellisia menettelyjään.

(7) Koska esitutkintaan liittyvien valvontatoimien vastavuoroista tunnustamista ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden yksipuolisin toimin, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, neuvosto voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklassa tarkoitetun ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Viimeksi mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä puitepäätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(8) Tässä puitepäätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita,

ON TEHNYT TÄMÄN PUITEPÄÄTÖKSEN:

1 LUKU – YLEISET PERIAATTEET

1 artikla
Kohde ja soveltamisala

Tällä puitepäätöksellä otetaan käyttöön eurooppalainen valvontamääräys ja esitutkintaan liittyvät siirtämismenettelyt jäsenvaltioiden välillä.

Eurooppalainen valvontamääräys on jäsenvaltion toimivaltaisen oikeusviranomaisen päätös, jonka tarkoituksena on, että rikoksesta epäilty henkilö, joka ei asu kyseisessä jäsenvaltiossa, voidaan palauttaa kotijäsenvaltioonsa sillä ehdolla, että hän noudattaa valvontatoimia, joiden avulla varmistetaan asianmukainen oikeuskäsittely ja erityisesti se, että epäilty osallistuu oikeudenkäyntiin määräyksen antaneessa jäsenvaltiossa.

2 artikla
Määritelmät

Tässä puitepäätöksessä tarkoitetaan

(a) ’valvontamääräyksen antavalla valtiolla’ jäsenvaltiota, jonka alueella eurooppalainen valvontamääräys annetaan;

[11] EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1.

(b) ’täytäntöönpanovaltiolla’ jäsenvaltiota, jonka alueella eurooppalainen valvontamääräys pannaan täytäntöön;

(c) ’valvontamääräyksen antavalla viranomaisella’ tuomioistuinta, tuomaria, tutkintatuomaria tai yleistä syyttäjää, jolla on kansallisen lainsäädännön mukainen toimivalta antaa eurooppalainen valvontamääräys;

(d) ’täytäntöönpanosta vastaavalla viranomaisella’ tuomioistuinta, tuomaria, tutkintatuomaria tai yleistä syyttäjää, jolla on kansallisen lainsäädännön mukainen toimivalta panna eurooppalainen valvontamääräys täytäntöön.

3 artikla
Velvollisuus panna eurooppalainen valvontamääräys täytäntöön

Jäsenvaltioiden on pantava eurooppalainen valvontamääräys täytäntöön vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen nojalla ja tämän puitepäätöksen säännösten mukaisesti.

4 artikla
Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava neuvostolle, millä viranomaisella on sen kansallisen lainsäädännön mukaan toimivalta antaa ja panna täytäntöön eurooppalainen valvontamääräys.

Neuvoston pääsihteeristö toimittaa nämä tiedot kaikille jäsenvaltioille ja komissiolle ja julkaisee ne Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

2 LUKU – EUROOPPALAINEN VALVONTAMÄÄRÄYS

5 artikla
Epäillylle ilmoittaminen

1. Viranomainen voi antaa eurooppalaisen valvontamääräyksen sen jälkeen, kun se on ilmoittanut epäillylle, mitä velvoitteita hänelle määrätään 6 artiklan nojalla, ja mitä seurauksia niiden rikkomisesta voi aiheutua erityisesti 17 ja 18 artiklan nojalla.

2. Valvontamääräyksen antavan viranomaisen on säilytettävä epäillylle annetut tiedot valvontamääräyksen antavan valtion kansallisessa lainsäädännössä säädetyn menettelyn mukaisesti.

6 artikla
Esitutkintaan liittyvien valvontatoimien määrääminen ja epäillyn velvollisuudet

1. Valvontamääräyksen antava viranomainen määrää, että epäillyn on oltava tavoitettavissa oikeudenkäyntiä koskevan haasteen toimittamista varten ja että hänen on kutsuttaessa osallistuttava oikeudenkäyntiin.

Oikeuskäsittelyn estäminen tai osallistuminen rikolliseen toimintaan voi merkitä eurooppalaisen valvontamääräyksen rikkomista.

Valvontamääräyksen antava viranomainen voi määrätä epäillylle yhden tai useampia seuraavista velvoitteista:

(a) osallistua alustaviin kuulusteluihin, jotka koskevat sitä rikosta tai niitä rikoksia, joista häntä syytetään, tai

(b) olla menemättä määrättyihin paikkoihin valvontamääräyksen antavassa valtiossa ilman lupaa, tai

(c) maksaa takaisin kustannukset, jotka aiheutuvat hänen siirtämisestään alustavaan kuulusteluun tai oikeudenkäyntiin.

2. Valvontamääräyksen antavan viranomaisen ja täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen keskinäisen sopimuksen nojalla valvontamääräyksen antava viranomainen voi määrätä epäillylle yhden tai useampia lisävelvoitteita, jotka voivat muodostua muun muassa seuraavista velvoitteista:

(a) matkustaa määrättyyn täytäntöönpanovaltiossa sijaitsevaan osoitteeseen määrättyyn aikaan määrättynä päivänä;

(b) ilmoittautua täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle määrätyssä paikassa tai paikoissa määrättyinä aikoina;

(c) luovuttaa passi(t) tai muut henkilöasiakirjat täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle;

(d) olla täytäntöönpanovaltiossa määrättyinä aikoina määrätyssä asuinpaikassa, joka voi olla esimerkiksi ehdollista vapautta varten osoitettu majoitus tai nuorisorikollisille tarkoitettu erityislaitos;

(e) olla täytäntöönpanovaltiossa määrättyinä aikoina määrätyssä työpaikassa;

(f) olla poistumatta täytäntöönpanovaltiossa määrätyistä paikoista tai alueilta tai mennä niihin ilman lupaa;

(g) pidättyä tietyistä toimista, joihin voi sisältyä määrätyn ammatin harjoittaminen tai määrätyllä alalla toimiminen;

(h) käyttää määrättyä lääkitystä.

3. Kaikki valvontamääräyksen antavan viranomaisen tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti määräämät velvoitteet merkitään eurooppalaiseen valvontamääräykseen.

4. Täytäntöönpanosta vastaava viranomainen voi täytäntöönpanovaltion lainsäädännön mukaisesti muuttaa eurooppalaiseen valvontamääräykseen merkittyjä velvoitteita, jos se on ehdottoman välttämätöntä valvontamääräyksen täytäntöönpanoa varten.

7 artikla
Eurooppalaisen valvontamääräyksen muoto ja sisältö

1. Eurooppalainen valvontamääräys on laadittava liitteenä olevan lomakkeen A mukaisesti. Valvontamääräyksen antava viranomainen täyttää ja allekirjoittaa lomakkeen ja vahvistaa sen sisällön oikeaksi. Valvontamääräykseen on liitettävä kirjallinen todiste 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tiedoista.

2. Valvontamääräyksen antavan valtion on käännätettävä se täytäntöönpanojäsenvaltion viralliselle kielelle tai jollekin niistä.

3. Kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa neuvoston pääsihteeristöön talletettavalla lausumalla, että se hyväksyy eurooppalaisen valvontamääräyksen käännöksen yhdellä tai useammalla muulla Euroopan yhteisöjen toimielinten virallisella kielellä.

3 LUKU – MENETTELY

8 artikla
Eurooppalaisen valvontamääräyksen toimittaminen

1. Valvontamääräyksen antava viranomainen toimittaa sen suoraan täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste siten, että täytäntöönpanovaltiolla on mahdollisuus tarkistaa valvontamääräyksen aitous.

2. Jos ei ole tiedossa, mikä viranomainen vastaa täytäntöönpanosta, valvontamääräyksen antava viranomainen suorittaa tarvittavat tiedustelut esimerkiksi Euroopan oikeudellisen verkoston yhteyspisteiden välityksellä täytäntöönpanovaltiossa toimivan täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen yhteystietojen selvittämiseksi.

3. Jos eurooppalaisen valvontamääräyksen täytäntöönpanovaltiossa vastaanottanut viranomainen ei ole 4 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen, se toimittaa valvontamääräyksen automaattisesti toimivaltaiselle viranomaiselle täytäntöönpanoa varten ja ilmoittaa tästä valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle.

9 artikla
Tunnustaminen ja täytäntöönpano

Ellei tämän puitepäätöksen säännöksistä muuta johdu, täytäntöönpanosta vastaava viranomainen tunnustaa sille 8 artiklan mukaisesti toimitetun eurooppalaisen valvontamääräyksen ilman eri muodollisuuksia ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen täytäntöönpanoa varten.

10 artikla
Perusteet olla tunnustamatta määräystä tai panematta sitä täytäntöön

1. Pyynnön vastaanottaneen valtion tuomioistuimen, tuomarin, tutkintatuomarin tai yleisen syyttäjän on kieltäydyttävä tunnustamasta ja panemasta eurooppalaista valvontamääräystä täytäntöön, jos on selvää, että valvontamääräyksen perusteena olevaan rikokseen liittyvät rikosoikeudelliset menettelyt loukkaisivat *ne bis in idem* -periaatetta.

2. Pyynnön vastaanottaneen valtion tuomioistuin, tuomari, tutkintatuomari tai yleinen syyttäjä voi kieltäytyä tunnustamasta ja panemasta eurooppalaista valvontamääräystä täytäntöön yhden tai useamman seuraavan perusteen nojalla:

   (a) jos epäiltyä ei voida hänen ikänsä vuoksi pitää rikosoikeudellisesti vastuullisena valvontamääräyksen perusteena olevista teoista pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännön mukaan;

   (b) jos pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä säädetään erioikeudesta tai -vapaudesta, joka estää eurooppalaisen valvontamääräyksen täytäntöönpanon;

   (c) jos eurooppalaisen valvontamääräyksen perusteena olevasta rikoksesta on annettu yleinen armahdus pyynnön vastaanottaneessa valtiossa ja tällä valtiolla oli toimivalta nostaa syyte tästä rikoksesta oman rikoslainsäädäntönsä mukaan.

11 artikla
Valvontamääräyksen antaneelta jäsenvaltiolta erityistapauksissa vaadittavat takeet

Jos henkilö, josta eurooppalainen valvontamääräys on annettu, on täytäntöönpanovaltion kansalainen tai asuu siellä vakinaisesti, määräyksen täytäntöönpanon ehdoksi voidaan asettaa se, että hänet siirretään oikeudenkäynnin jälkeen täytäntöönpanovaltioon suorittamaan valvontamääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa määrätty vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide.

12 artikla
Täytäntöönpanoa koskeva päätös

1. Pyynnön vastaanottaneen valtion tuomioistuimen, tuomarin, tutkintatuomarin tai yleisen syyttäjän on mahdollisimman pian ja viimeistään viiden päivän kuluttua eurooppalaisen valvontamääräyksen vastaanottamisesta päätettävä, tunnustaako se määräyksen ja panee sen täytäntöön vai vetoaako se perusteisiin olla tunnustamatta määräystä ja panematta sitä täytäntöön. Pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestään valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

2. Silloin kun päätöstä eurooppalaisen valvontamääräyksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ei poikkeuksellisesti ole mahdollista tehdä 1 kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, pyynnön vastaanottaneen valtion toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle tähän johtaneista syistä ja siitä, montako päivää se tarvitsee päätöksen tekemiseen.

3. Jos eurooppalainen valvontamääräys on puutteellinen, pyynnön vastaanottaneen

valtion tuomioistuin, tuomari, tutkintatuomari tai yleinen syyttäjä voi lykätä sen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevan päätöksen tekemistä, kunnes valvontamääräyksen antanut viranomainen on täydentänyt määräystä.

4. Jos eurooppalaisen valvontamääräyksen tunnustamista ja täytäntöönpanoa lykätään 3 kohdan mukaisesti, pyynnön vastaanottaneen valtion tuomioistuimen, tuomarin, tutkintatuomarin tai yleisen syyttäjän on viipymättä esitettävä selvitys lykkäämisen syistä suoraan valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste.

5. Heti kun lykkäämisen syyt lakkaavat olemasta voimassa, toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä toteutettava tarvittavat toimenpiteet eurooppalaisen valvontamääräyksen täytäntöönpanoa varten.

13 artikla
Uudelleentarkastelua koskevat pyynnöt

1. Epäillylle on myönnettävä valvontamääräyksen antavan valtion lainsäädännön mukaisesti valvontamääräyksen uudelleentarkastelun osalta samat oikeudet kuin hänellä olisi, jos valvontamääräykseen sisältyvät velvoitteet olisi määrätty esitutkintaan liittyvinä valvontatoimina, jotka on pantava täytäntöön valvontamääräyksen antaneessa valtiossa. Epäillyllä on kuitenkin oltava oikeus pyytää valvontamääräyksen antanutta viranomaista tarkastelemaan määräystä uudelleen viimeistään 60 päivän kuluessa sen antamisesta tai edellisestä uudelleentarkastelusta.

2. Täytäntöönpanosta vastaava viranomainen voi pyytää valvontamääräyksen antanutta viranomaista tarkastelemaan määräystä uudelleen 60 päivän kuluessa sen antamisesta tai edellisestä uudelleentarkastelusta.

3. Kun valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle esitetään 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu uudelleentarkastelupyyntö, sen on mahdollisimman pian ja ainakin 15 päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta tarkasteltava valvontamääräystä uudelleen sen antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti.

4. Epäillyllä on oltava oikeus esittää näkemyksensä valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle valvontamääräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti. Tämä vaatimus voidaan täyttää käyttämällä valvontamääräyksen antaneen viranomaisen kanssa asianmukaisia video- tai puhelinyhteyksiä (kuuleminen video- tai puhelinneuvottelun avulla). Valvontamääräyksen antaneen viranomaisen on kuultava valvontamääräyksen uudelleentarkastelun yhteydessä myös valvontamääräyksen täytäntöönpanosta vastaavaa viranomaista.

5. Täytäntöönpanovaltio voi osoittaa lainsäädäntönsä mukaisesti nimetyn henkilön osallistumaan epäillyn kuulemiseen.

6. Eurooppalaisen valvontamääräyksen antanut viranomainen voi valvontamääräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti päättää

   (a) säilyttää eurooppalaisen valvontamääräyksen siinä muodossa, jossa se alun perin annettiin;

(b) säilyttää eurooppalaisen valvontamääräyksen ennallaan, mutta muuttaa yhtä tai useampaa velvoitetta, jotka siihen on liitetty 5 ja 6 artiklan mukaisesti;

(c) säilyttää eurooppalaisen valvontamääräyksen ennallaan, mutta peruuttaa yhden tai useampia siihen liitetyistä velvoitteista; tai

(d) peruuttaa eurooppalaisen valvontamääräyksen kokonaisuudessaan.

7. Valvontamääräyksen antaneen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestään viipymättä epäillylle ja valvontamääräyksen täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle.

8. Silloin kun eurooppalaista valvontamääräystä tarkastellaan uudelleen tämän artiklan mukaisesti, epäillyllä on oltava oikeus tulkkaukseen ja oikeudellisen neuvonantajan käyttöön.

14 artikla
Peruuttaminen

1. Eurooppalaisen valvontamääräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti

(a) valvontamääräyksen antanut viranomainen voi milloin tahansa viran puolesta päättää peruuttaa valvontamääräyksen epäillyn edun mukaisesti;

(b) valvontamääräyksen antaneen viranomaisen on peruttava valvontamääräys heti kun epäilty on täyttänyt kaikki siihen liittyvät velvoitteet.

2. Valvontamääräyksen antaneen viranomaisen on ilmoitettava välittömästi päätöksestään peruuttaa valvontamääräys epäillylle ja valvontamääräyksen täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle.

4 LUKU – ERITYISTILANTEET

15 artikla
Täytäntöönpanovaltiota koskevat samanaikaiset luovuttamisvelvoitteet

Eurooppalaisen valvontamääräyksen antaminen ei vaikuta velvoitteisiin, jotka koskevat täytäntöönpanovaltiota seuraavien asiakirjojen nojalla:

(a) neuvoston puitepäätökseen 2002/584/YOS perustuva eurooppalainen pidätysmääräys;

(b) kolmannen maan esittämä luovuttamispyyntö;

(c) kansainvälisen rikostuomioistuimen perussääntö.

Eurooppalainen valvontamääräys ei myöskään saa estää täytäntöönpanovaltiota aloittamasta tai jatkamasta omia rikosoikeudellisia menettelyjään.

5 LUKU – EUROOPPALAISEN VALVONTAMÄÄRÄYKSEN RIKKOMINEN

16 artikla
Velvollisuus ilmoittaa rikkomisesta

1. Valvontamääräyksen täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen on ilmoitettava valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle valvontamääräykseen liittyvien velvoitteiden rikkomisesta heti kun se on saanut niistä tiedon. Ilmoitus on tehtävä käyttäen liitteenä olevaa lomaketta B. Valvontamääräyksen täytäntöönpanosta vastaava viranomainen täyttää ja allekirjoittaa lomakkeen ja vahvistaa sen sisällön oikeaksi.

2. Valvontamääräyksen täytäntöönpanosta vastaava viranomainen toimittaa ilmoituksen suoraan valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle käyttäen mitä tahansa tapaa, josta voidaan esittää kirjallinen todiste siten, että valvontamääräyksen antaneella valtiolla on mahdollisuus tarkistaa valvontamääräyksen aitous. Ilmoitukseen liitetään jäljennös lomakkeesta A (eurooppalainen valvontamääräys) siinä muodossa kuin se on annettu 7 artiklan mukaisesti.

17 artikla
Rikkomisen seuraukset

1. Jos eurooppalaista valvontamääräystä rikotaan, valvontamääräyksen antanut viranomainen voi valvontamääräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti päättää

   (a) peruuttaa eurooppalaisen valvontamääräyksen;

   (b) muuttaa tai peruuttaa yhden tai useampia eurooppalaiseen valvontamääräykseen liitetyistä velvoitteista;

   (c) pidättää ja siirtää epäillyn, jos eurooppalainen valvontamääräys on annettu sellaisen rikoksen perusteella, jonka vuoksi tutkintavankeuteen määrääminen on valvontamääräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaan perusteltua, erityisesti silloin kun tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että epäilty osallistuu alustavaan kuulusteluun tai oikeudenkäyntiin;

   (d) pidättää ja siirtää epäillyn seuraavissa olosuhteissa:

   (i) jos eurooppalainen valvontamääräys oli annettu sellaisen rikoksen perusteella, jonka vuoksi tutkintavankeuteen määrääminen ei alun perin ollut perusteltua valvontamääräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti; ja

   (ii) jos eurooppalainen valvontamääräys sisältää sellaisia epäillyn vapautta koskevia rajoituksia, jotka ovat verrattavissa vapaudenmenetykseen; sekä

   (iii) jos epäillyn pidättäminen ja siirtäminen on tarpeen, jotta hän osallistuisi alustavaan kuulusteluun tai oikeudenkäyntiin.

2. Ennen kuin valvontamääräyksen antanut viranomainen tekee päätöksen epäillyn pidättämisestä ja siirtämisestä, sen on otettava huomioon kaikki asian kannalta

olennaiset seikat, joita ovat muun muassa suunniteltu rangaistus, rikkomisen seuraukset ja erityisesti se, onko epäilty halukas palaamaan vapaaehtoisesti valvontamääräyksen antaneeseen valtioon.

3. Jos valvontamääräyksen antanut viranomainen päättää, että epäilty on pidätettävä ja siirrettävä, ja epäilty on päätöksen tekohetkellä toisen jäsenvaltion alueella, viimeksi mainitun jäsenvaltion on pidätettävä ja siirrettävä epäilty 18 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

4. Ennen kuin 1 kohdassa tarkoitettu päätös tehdään, epäillyllä on oltava oikeus esittää näkemyksensä valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle valvontamääräyksen antaneen valtion lainsäädännön mukaisesti. Tämä vaatimus voidaan täyttää käyttämällä valvontamääräyksen antaneen ja sen täytäntöönpanosta vastaavan viranomaisen välillä asianmukaisia video- tai puhelinyhteyksiä (kuuleminen video- tai puhelinneuvottelun avulla). Valvontamääräyksen antaneen viranomaisen on kuultava myös sen täytäntöönpanosta vastaavaa viranomaista.

18 artikla
Epäillyn pidättämisen ja siirtämisen edellytykset

1. Jos valvontamääräyksen antanut viranomainen päättää, että epäilty on pidätettävä ja siirrettävä valvontamääräyksen antaneeseen valtioon, on sen jäsenvaltion oikeusviranomaisten, jonka alueella epäilty pidätetään, kuultava epäiltyä.

2. Jos epäilty suostuu siirtämiseen, se jäsenvaltio, jonka alueella hänet on pidätetty, siirtää hänet viipymättä valvontamääräyksen antaneeseen valtioon.

3. Jos epäilty ei suostu siirtämiseen, se jäsenvaltio, jonka alueella hänet on pidätetty, siirtää hänet viipymättä valvontamääräyksen antaneeseen valtioon. Se voi kieltäytyä pidättämisestä ja siirtämisestä vain

   – jos on selvää, että valvontamääräyksen perusteena olevaan rikokseen liittyvät rikosoikeudelliset menettelyt loukkaisivat *ne bis in idem* -periaatetta;

   – jos epäiltyä syytetään valvontamääräyksen täytäntöönpanosta vastaavassa jäsenvaltiossa samoista teoista, joiden vuoksi eurooppalainen valvontamääräys on annettu;

   – jos syyteoikeus on vanhentunut tai tuomittu rangaistus on rauennut täytäntöönpanosta vastaavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaan ja teot kuuluvat tämän jäsenvaltion toimivaltaan sen oman rikoslainsäädännön mukaan;

   – jos pidättämistä ja siirtämistä koskeva päätös perustuu uusiin tosiseikkoihin, joita eurooppalainen valvontamääräys ei kata.

4. Jäsenvaltio, joka ei ole täytäntöönpanovaltio, voi kieltäytyä pidättämästä ja siirtämästä epäiltyä yhden tai useamman 10 artiklassa säädetyn perusteen nojalla.

19 artikla

Päätöksistä ilmoittaminen

Valvontamääräyksen antaneen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava valvontamääräyksen täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle kaikista 17 artiklan mukaisesti tehdyistä päätöksistä.

20 artikla
Siirtämistä koskevat määräajat

1. Epäilty on siirrettävä valvontamääräyksen antaneeseen valtioon 18 artiklan mukaisesti päivänä, josta sovitaan niiden valtioiden kesken, joita asia koskee, ja viimeistään 3 päivän kuluttua pidätyksestä.

2. Poikkeustapauksissa epäillyn siirtämistä voidaan tilapäisesti lykätä vakavista humanitaarisista syistä, esimerkiksi jos on olemassa perusteltu syy uskoa, että siirtäminen selvästi vaarantaisi epäillyn hengen tai terveyden. Valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle on viipymättä ilmoitettava tällaisista lykkäyksistä ja niiden syistä. Epäilty on siirrettävä heti kun nämä syyt lakkaavat olemasta voimassa päivänä, josta sovitaan niiden valtioiden kesken, joita asia koskee.

21 artikla
Kauttakulku

1. Kunkin jäsenvaltion on sallittava epäillyn kauttakulku alueensa kautta silloin kun tämä siirretään tämän puitepäätöksen säännösten nojalla, edellyttäen että jäsenvaltiolle on ilmoitettu:

   (a) eurooppalaisen valvontamääräyksen kohteena olevan henkilön henkilöllisyys ja kansalaisuus;

   (b) eurooppalaisen valvontamääräyksen olemassaolo;

   (c) kyseisen rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu;

   (d) rikoksen teko-olosuhteiden kuvaus, mukaan lukien ajankohta ja paikka.

2. Kukin jäsenvaltio nimeää viranomaisen, joka on vastuussa kauttakulkua koskevien pyyntöjen sekä tarvittavien asiakirjojen vastaanottamisesta sekä muusta kauttakulkupyyntöihin liittyvästä virallisesta kirjeenvaihdosta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämä tieto neuvostolle.

3. Kauttakulkupyyntö sekä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot voidaan lähettää 2 kohdan mukaisesti nimetylle viranomaiselle millä tahansa tavalla, josta jää kirjallinen merkintä. Kauttakulkujäsenvaltio antaa tiedoksi päätöksensä samaa menettelyä noudattaen.

4. Tätä puitepäätöstä ei sovelleta käytettäessä ilmakuljetusta ilman aiottua välilaskua. Jos ennakoimaton laskeutuminen kuitenkin tapahtuu, valvontamääräyksen antaneen jäsenvaltion on toimitettava 2 kohdan mukaisesti nimetylle viranomaiselle 1 kohdassa tarkoitetut tiedot.

22 artikla
Vapaudenmenetyksen keston vähentäminen

Valvontamääräyksen antaneen valtion on vähennettävä kaikki 17 ja 18 artiklan mukaisesti tapahtuvasta epäillyn kiinniottamisesta ja siirtämisestä aiheutuvat vapaudenmenetykseen liittyvät ajanjaksot siitä kokonaisvankeusajasta, joka epäillyn on kärsittävä valvontamääräyksen antaneessa valtiossa vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen täytäntöönpanon perusteella.

Tätä varten on sen jäsenvaltion, jonka alueella epäilty on pidätetty, toimitettava hänen siirtämisensä yhteydessä valvontamääräyksen antaneelle viranomaiselle kaikki tiedot tämän luvun säännösten nojalla tapahtuneen vangitsemisen kestosta.

6 LUKU – YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

23 artikla
Puitepäätöksen vaikuttavuuden seuranta

1. Jos jäsenvaltio on toistuvasti kärsinyt ongelmista, jotka liittyvät eurooppalaisen valvontamääräyksen täytäntöönpanoon jossakin toisessa jäsenvaltiossa, sen on ilmoitettava tästä neuvostolle, jotta voidaan arvioida tämän puitepäätöksen täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden tasolla.

2. Neuvosto arvioi erityisesti tämän puitepäätöksen säännösten käytännön soveltamista jäsenvaltioissa.

24 artikla
Suhde muihin sopimuksiin ja järjestelyihin

1. Siltä osin kuin tällaisten sopimusten tai järjestelyjen avulla voidaan syventää tai laajentaa tämän puitepäätöksen tavoitteita ja siltä osin kuin ne entisestään yksinkertaistavat tai muutoin helpottavat esitutkintaan liittyvien siirtämismenettelyjen vastavuoroista tunnustamista, jäsenvaltiot voivat

   (a) jatkaa tämän puitepäätöksen tekohetkellä voimassa olevien kahden- tai monenvälisten sopimusten tai järjestelyjen soveltamista;

   (b) tehdä kahden- tai monenvälisiä sopimuksia tai järjestelyjä tämän puitepäätöksen voimaantulon jälkeen.

2. Edellä 1 alakohdassa tarkoitetut sopimukset ja järjestelyt eivät missään tapauksessa saa vaikuttaa suhteisiin niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka eivät ole niiden osapuolia.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle kolmen kuukauden kuluessa tämän puitepäätöksen voimaantulosta niistä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista voimassaolevista sopimuksista tai järjestelyistä, joiden soveltamista ne haluavat jatkaa.

   Jäsenvaltioiden on ilmoitettava neuvostolle ja komissiolle myös kaikista 1 kohdan

b alakohdassa tarkoitetuista uusista sopimuksista tai järjestelyistä kolmen kuukauden kuluessa niiden allekirjoittamisesta.

25 artikla
Täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tämän puitepäätöksen säännösten noudattamiseksi ennen 0 päivää 000kuuta 0000.

Jäsenvaltioiden on toimitettava samaan päivämäärään mennessä neuvostolle ja komissiolle kirjallisina säännökset, jotka ne ovat antaneet tämän puitepäätöksen mukaisten velvoitteidensa saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja näiden säännösten ja puitepäätöksen keskinäinen vastaavuustaulukko.

26 artikla
Kertomus

Komissio toimittaa viimeistään 0 päivänä 000kuuta 2000 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, kuinka hyvin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet puitepäätöksen noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet, ja esitetään tarvittaessa uusia säädösehdotuksia.

27 artikla
Voimaantulo

Tämä puitepäätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa / Brysselissä 0 päivänä 000kuuta 0000.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja N.N.

LIITE

Lomake A

EUROOPPALAINEN VALVONTAMÄÄRÄYS[12]

Tämän määräyksen on antanut toimivaltainen viranomainen. Pyydän, että tämän määräyksen A-osassa mainittuun henkilöön sovelletaan D-osassa lueteltuja esitutkintaan liittyviä valvontatoimia.

ALLEKIRJOITUS:

……...

PÄIVÄYS:

……...

[12] Tämä määräys on laadittava jollakin täytäntöönpanojäsenvaltion virallisella kielellä tai muulla kyseisen valtion hyväksymällä kielellä tai käännettävä tällaiselle kielelle.

A OSA

Tiedot henkilöstä, johon on sovellettava esitutkintaan liittyviä valvontatoimia

Sukunimi:…….

Etunimi .....

Mahdollinen tyttönimi:…….

Mahdollinen peitenimi:……..

Sukupuoli:……

Kansalaisuus:……..……

Syntymäaika:
.....

Syntymäpaikka:
.....

Asuinpaikka ja / tai tiedossa oleva osoite: ……..…

Kieli tai kielet, joita henkilö ymmärtää:……

Erityistuntomerkit / kuvaus:…….....

……...

……...

……..

Henkilön valokuva ja sormenjäljet, jos ne ovat saatavilla ja ne voidaan lähettää, tai sen henkilön yhteystiedot, johon on otettava yhteyttä niiden tai DNA-profiilin saamista varten (siinä tapauksessa, että nämä tiedot voidaan toimittaa eivätkä ne sisälly tähän määräykseen):

B OSA

Määräyksen antava viranomainen

Viranomaisen virallinen nimi:……...

……...

Yhteyshenkilön nimi:……...

Asema (arvo/tehtävänimike): ……

Osoite:……

……...

Puh: (maakoodi) (suuntanumero):……..

Faksi: (maakoodi) (suuntanumero):……..

Sähköposti:
.....

Asiakirjakansion viite: …….

C OSA

Eurooppalaisen valvontamääräyksen perusteena oleva rikos

Rikoksesta tai rikoksista määrättävissä olevan vapaudenmenetyksen käsittävän rangaistuksen tai turvaamistoimenpiteen enimmäiskesto:

……..... .

……...

Olosuhteet, joissa tämän määräyksen perusteena oleva rikos tai rikokset tehtiin, mm. aika, paikka ja A-osassa mainitun henkilön osallisuus:

……...

……...

……...

……...

Määräyksen perusteena olevan rikoksen tai rikosten luonne ja oikeudellinen luokitus sekä sovellettava säännös tai koodi:

……...

……...

……...

……...

Täydellinen kuvaus tämän määräyksen perusteena olevasta rikoksesta tai rikoksista:

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

. . . . . .

D OSA

Esitutkintaan liittyvät valvontatoimet

A osassa mainitun henkilön on noudatettava seuraavia velvollisuuksia, jotka muodostavat häntä koskevat esitutkintaan liittyvät valvontatoimet.

A osassa mainittu henkilö

on tavoitettavissa oikeudenkäyntiä koskevan haasteen toimittamista varten ja osallistuu kutsuttaessa oikeudenkäyntiin;

ei saa estää asian oikeuskäsittelyä eikä ryhtyä rikollisiin toimiin; sekä

(merkitään ja täydennetään tilanteen mukaan):

□ osallistuu alustaviin kuulusteluihin, jotka koskevat sitä rikosta tai niitä rikoksia, jo(i)sta häntä syytetään;

□ ei mene ilman lupaa seuraavaan paikkaan tai seuraaviin paikkoihin valvontamääräyksen antaneessa valtiossa seuraavina aikoina ja päivinä:

……

……

……

□ ei poistu ilman lupaa seuraavasta paikasta tai seuraavista paikoista valvontamääräyksen antaneessa valtiossa seuraavina aikoina ja päivinä:

……

……

……

□ korvata kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että hänet tuodaan alustavaan kuulusteluun tai oikeudenkäyntiin voimakeinoin;

□ matkustaa täytäntöönpanovaltiossa seuraavaan osoitteeseen määrättyyn aikaan ja määrättynä päivänä:

……

……

……

□ ilmoittautuu täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle seuraavassa paikassa (paikoissa) seuraavina aikoina ja päivinä:

……

……

……

□ luovuttaa passin (passit) ja muut henkilöasiakirjat täytäntöönpanosta vastaavalle

E OSA

Tiedottaminen

Edellä A osassa mainitulle henkilölle on ilmoitettu eurooppalaisesta valvontamääräyksestä 5 artiklan mukaisesti. Kirjallinen todiste tästä on tämän asiakirjan liitteenä.

LIITE

Lomake B

ILMOITUS EUROOPPALAISEN VALVONTAMÄÄRÄYKSEN RIKKOMISESTA TAI LAIMINLYÖNNISTÄ[13]

Tämän ilmoituksen on antanut toimivaltainen viranomainen.

Ilmoitan täten, että tämän ilmoituksen A-osassa mainittu henkilö on rikkonut jäljempänä C-osassa lueteltuja esitutkintaan liittyviä valvontatoimia.

Liitteenä on jäljennös eurooppalaisesta valvontamääräyksestä, jota tämä ilmoitus koskee.

ALLEKIRJOITUS: ……

PÄIVÄYS: ……...

A OSA

Tiedot henkilöstä, jota eurooppalainen valvontamääräys koskee (tarkemmat tiedot liitteenä olevassa eurooppalaisessa valvontamääräyksessä)

Sukunimi:…….

Etunimi .....

Mahdollinen tyttönimi:…….

Sukupuoli:……

Kansalaisuus:……..……

[13] Tämä ilmoitus on laadittava jollakin täytäntöönpanojäsenvaltion virallisella kielellä tai muulla kyseisen valtion hyväksymällä kielellä tai käännettävä tällaiselle kielelle.

B OSA

Täytäntöönpanosta vastaava viranomainen

Täytäntöönpanoviranomaisen virallinen nimi:……

……...

Yhteyshenkilö: ……...

Asema (arvo/tehtävänimike): ……
……..

Osoite:……

……...

Puh: (maakoodi) (suuntanumero):……..

Faksi: (maakoodi) (suuntanumero):……..

Sähköposti:
.....

Asiakirjakansion viite: …….

C OSA

Esitutkintaan liittyvät valvontatoimet

Edellä A-osassa mainittu henkilö on rikkonut seuraavia velvoitteita, jotka on määrätty hänelle liitteenä olevan eurooppalaisen valvontamääräyksen nojalla:

□ olla tavoitettavissa oikeudenkäyntiä koskevan haasteen toimittamista varten ja osallistua kutsuttaessa oikeudenkäyntiin;

□ olla estämättä asian oikeuskäsittelyä ja ryhtymättä rikollisiin toimiin;

□ osallistua alustaviin kuulusteluihin, jotka koskevat sitä rikosta tai niitä rikoksia, jo(i)sta häntä syytetään;

□ korvata kustannukset, jotka aiheutuvat siitä, että hänet tuodaan alustavaan kuulusteluun tai oikeudenkäyntiin voimakeinoin;

□ matkustaa määrättyyn täytäntöönpanovaltiossa sijaitsevaan osoitteeseen määrättyyn aikaan ja määrättynä päivänä;

□ ilmoittautua täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle määrätyssä paikassa tai paikoissa määrättyinä aikoina ja päivinä;

□ luovuttaa passi(t) ja muut henkilöasiakirjat täytäntöönpanosta vastaavalle viranomaiselle;

□ asua ja/tai työskennellä täytäntöönpanovaltiossa määrätyssä paikassa tai paikoissa määrättyinä aikoina ja päivinä;

□ olla poistumatta täytäntöönpanovaltiossa määrätyistä paikoista tai alueilta tai mennä niihin ilman lupaa;

□ pidättyä tietyistä toimista;

□ käyttää määrättyä lääkitystä.

□ muuta:

……...

……...

……...

……...

……...

Rikkomis(t)en olosuhteet (mm. aika ja paikka):

……...

……...

……...

……..

…….